

pochozí vrstvy novověkého stáří, tvořené odlišně kladenými štetovými dlažbami. Dále byl odkryt zbytek zídky uzavírající nádvoří zámku a oddělující jej od města a dobový kanál z kamenných desek.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

During the moister remediation at the chapel of Žerotín Castle (chateau) in Valašské Meziříčí (Vsetín District) in 2021, a modern period pavement with stone treatment and a low wall dividing the castle from the town were unearthed in the courtyard. In the chapel interior, unspecified structures with brick vaults and the foundation of the town fortification were found.

Samuel Španihel

Valašské Meziříčí (k. ú. Valašské Meziříčí-město, okr. Vsetín)

Ul. Křížkovského č. p. 8, parc. č. 1.

Novověk 1. Kostel. Orientační zjištění. Záchranný výzkum.

Uložení nálezu: Muzeum regionu Valašsko, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.4725528N, 17.9707861E

Výzkum proběhl v roce 2021 v prostoru vítězného oblouku v pravé části chrámové lodi kostela Nanebevzetí Panny Marie, pod skupinou lavic nejbliže k hlavnímu oltáři. Po skrytí tenké pochozí vrstvy, která se skládala z nezpevněné malty, písku a hlíny, se v severní polovině sondy objevila dlažba. Tuto, zřejmě barokní, strukturu tvořily pálené čtvercové dlaždice místy doplněné cihlami. Pod dlažbou byla po celé ploše sondy doložena výrazná navážka/vyrovňávka, která obsahovala zejména stavební suť doplněnou nepatrným množstvím novověké keramiky, hřebíků a lidských i zvířecích kostí. Po částečném odkopání této vrstvy byl ve východní části sondy odkryt základový kamenný sokl, který probíhal takřka souběžně s dnešním triumfálním obloukem. Tento základ ležel na hutné, pravděpodobně přírodní vrstvě položené již na podloží. Zajímavější nález byl učiněn v západní části sondy. Zde byly po odkopání zmíněné navážky v hloubce přibližně 170 cm nalezeny vzájemně propojené dvě až tři hrobové jámy zahlužené do podloží. Kosterní nálezy obsahoval jenom nejmladší hrob, který byl orientován západovýchodním směrem nohama k oltáři. Doloženy byly téměř kompletní spodní končetiny (s výjimkou pravého chodidla) a dva prsty levé ruky. Zbytek těla zasahoval již mimo archeologickou sondu. Objevené ostatky patří zřejmě zdejšímu děkanovi Andreasi Helmesinimu (†1707). Předpoklad je založený na specifické orientaci těla směrem k oltáři, které na základě církevního nařízení *Rituale Romanum* upravuje způsob pohřbívání kněží. Andreas Helmesini byl pravděpodobně jediným děkanem, který ve farnosti zemřel a byl zde pochován po zavedení výše uvedeného nařízení v platnost (za informaci děkuji K. Valouškové a P. Laszoviczovi).

Literatura

Neuvedeno.

Summary

The archaeological excavation of the parish church in Valašské Meziříčí (Vsetín District) in 2021 documented earlier construction phases and three early modern graves.

Samuel Španihel

Valašské Meziříčí (k. ú. Valašské Meziříčí-město, okr. Vsetín)

Náměstí, parc. č. 111.

Středověk, novověk. Město. Plošný odkryv. Záchranný výzkum.

Uložení nálezu: Muzeum regionu Valašsko, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.4715553N, 17.9716061E

Od června roku 2021 probíhá záchranný archeologický výzkum při stavební akci „Revitalizace Náměstí ve Valašském Meziříčí“ (AMČR). Výzkumem bylo zachyceno několik vývojových etap plochy náměstí. Nejstarší horizont osídlení spadá, na základě určení keramického materiálu, do poslední čtvrtiny 13. až závěru 1. poloviny 14. století. Toto období reprezentuje shluk několika domů s dochovanou dřevěnou konstrukcí, související zřejmě s počátky města Valašské Meziříčí. Dendrochronologická analýza vymezuje existenci tohoto horizontu léty 1291+ (dřevěná podlaha v jednom z domů) a 1359/1360 (kůl dochovaný v požárové destrukční vrstvě).

Další horizont osídlení je pravděpodobně možné klást do 2. poloviny 15. až počátku 16. století. Toto období reprezentuje skupina zásobních jam nacházejících se prakticky uprostřed náměstí. Díky tomu lze předpokládat, že během pozdního středověku byl vnitřní prostor náměstí zastavěn. Je otázkou, jestli jde o pozůstatky kupeckých domů (přičemž vývoj do tzv. špalíčků nebyl dovršen), nebo jde o doklad dobového úpadku, který mohl vést k postupné degradaci města na vesnici. Z celé baterie jam bylo získáno pouze jedno dendrochronologické datum, a to 1489+.

S následným novověkým vývojem se pojí objev reliktu kamenné fontány, jejíž existenci je možné vymezit přibližně léty 1615 až 1747, kdy ji nahradila socha sv. Floriána. Během výzkumu bylo odhaleno také dřevěné potrubí fontány. Zajímavostí byla superpozice kašny s jedním z výše zmíněných vrcholně středověkých domů. Z dalších souvěkých nálezů je možno zmínit základy opěrných pilířů domů, které tvoří západní linii náměstí. Zde byly také nalezeny základy vnějšího schodiště dnešní radnice s původní věžičkou. U základů věžičky bylo objeveno střepeniště, jehož součástí byly také artefakty dokládající hrnčířskou produkci v pozdně novověkém období. Posledním horizontem pod recentní úpravou náměstí byla štetová valounová dlažba, jejíž vznik datujeme na přelom 17. a 18. století.

Výzkum bude pokračovat druhou etapou během první poloviny roku 2022.

Literatura

AMČR: Záznam M-202103558 [cit. 2022-11-04]. Archeologická mapa České republiky.

Summary

Several phases of occupation in the centre of the town were recorded during a rescue excavation carried out prior to the reconstruction of the square in Valašské Meziříčí (Vsetín District) in 2021. An accumulation of wood-and-earth houses from the late 13th and the first half of the 14th century and a number of storage pits from the 15th–16th century were excavated. The remains of a stone fountain, the foundations of the supporting columns of the houses on the west side of the square and a cobble pavement represent the early modern period.

Samuel Španihel